

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22194/2022
28.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа Оливера Јовановић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа Сенада Ласло адвокат из ..., ради измене одлуке о начину одржавања личних односа родитеља са дететом и о издржавању по тужби и ради измене одлуке о вршењу родитељског права по противтужби, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 336/22 од 03.08.2022. године, на седници одржаној 28.09.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 336/22 од 03.08.2022. године као неоснована.

Свака странка сноси своје трошкове поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П2 173/2022 од 12.05.2022. године, исправљеном решењем истог суда од 16.06.2022. године, делимично је усвојен тужбени захтев (став први изреке), а одбијен противтужбени захтев (став други изреке). Трећим ставом изреке је измењена пресуда Основног суда у Суботици П2 311/20 од 06.10.2020. године у погледу доприноса туженог издржавању малолетног сина ВВ, тако што је тужени обавезан да по том основу плаћа месечно по 18.000,00 динара почев од 17.03.2022. године па убудуће док за то постоје законски услови на означени рачун тужиље, док је за износ преко досуђеног до траженог од 30.000,00 динара тужбени захтев одбијен. Ставом четвртим изреке је одбијен тужбени захтев за измену начина одржавања личних односа између туженог и детета, одређен означеном пресудом истог суда од 06.10.2020. године, тако што би се одржавање личних односа одвијало два пута недељно по два сата у Центру за социјални рад Одељење у Суботици. Ставом шестим изреке, одбијен је предлог тужиље за одређивање привремене мере којом би се на начин наведен у том ставу изреке уредио начин одржавања личних односа између туженог и детета до правноснажног окончања поступка, а одбијени су и тужиљин захтев за накнаду трошкова поступка одређивања привремене мере (став седми изреке) и предлог за ослобађање од обавезе плаћања судских такси (став осми изреке). Ставом деветим изреке, одбијен је противтужбени захтев за измену одлуке о вршењу родитељског права садржане у означеној пресуди истог суда од

06.10.2020. године, тако што би тужени самостално вршио родитељско право, пребивалиште детета било на очевој адреси, а тужиља била обавезана да доприноси издржавању малолетног детета износом од 12.000,00 динара месечно и што би био уређен начин одржавања личних односа између тужиље и детета. Ставом десетим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиљи трошкове поступка у износу од 24.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 336/22 од 03.08.2022. године одбијене су жалбе странака, потврђена првостепена пресуда у побијаном делу одлуке о тужбеном и о противтужбеном захтеву, као и у делу у којем је одлучено о трошковима (став први изреке) и одбијени захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП, па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нису учињене ни битне повреде одредаба парничног поступка на које се указује у ревизији.

Према утврђеном чињеничном стању, из емотивне везе у којој су били од 2017. године тужиља (рођена ...) и тужени (рођен ...) имају заједничког сина ВВ, рођеног ... године. Пресудом Основног суда у Суботици П2 311/20 од 06.10.2020. године дете је поверено на самостално вршење родитељског права тужиљи и одређено да ће се начин одржавања личних односа између туженог и детета вршити по договору родитеља. У изостанку договора, дете би проводило код оца сваки други викенд од суботе у 10,00 до недеље у 18,00 часова и два пута по три сата током седмице, и то уторком и четвртком након викенда који проводи код оца и понедељком и средом након викенда који проводи код мајке, док би се током верских празника виђење одвијало наизменично у домаћинствима родитеља за време празника који траје један дан, а по један дан код сваког од родитеља за време дводневних празника. Тужени је истом пресудом обавезан да доприноси издржавању детета месечним износом од 12.000,00 динара.

Тужиља је ... – ...; запослена је у ... у ... и остварује месечну зараду од 60.000,00 динара. Ради у континуитету шест дана (пре подне), након чега има два слободна дана. Живи у ванбрачној заједници са новим партнером који ради као ..., а био је на издржавању затворске казне три месеца у ... и две и по године у ... (због трговине људима и продаје наркотика). Тужиља и њен ванбрачни партнер живе у његовој једнособној кући, а у другој кући у истом дворишту живи његов отац са својом партнерком која је ... и која повремено чува малолетног сина странака. За подмирење потреба свог домаћинства тужиља издваја око 64.000,00 динара.

Тужени је незапослени ...; власник је ... који издаје у закуп за 150 евра месечно. Станује са мајком и братом у четворособном стану у ..., који је добро опремљен и одржаван и у којем је засебна соба са играчкама опремљена за малолетног сина странака. За подмирење трошкова домаћинства туженог неопходно је око 62.000,00 динара, а посебних потреба туженог око 10.000,00 динара месечно. Тужени нема обавезу издржавања према другим лицима. Неправноснажном пресудом Основног суда у Суботици К 663/22 од 02.03.2022. године оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 164. став 1. КЗ, учињеног вербалним насиљем према тужиљи.

... син парничних странака уредног је психомоторног развојног тока који одговара његовом календарском узрасту и похађа вртић. Због здравствених проблема са очима носи наочаре и иде на офталмолошке контроле, а и оперисан је ради отклањања ..., ... и скидање диоптрије (трошкове операција сносили су тужени и његова мајка). За подмирење његових потреба неопходно је око 38.000,00 динара месечно.

Контакти детета са туженим одвијају се у очевом стану, а када је време лепо излазе и у град. У свим обавезама око детета туженом помаже мајка, а кад она није у ..., тужени са сином проводи по два до три сата и враћа га тужиљи. Контакт оца, бабе и детета је директан, отворен и спонтан. Дете је емотивно везано за оба родитеља, као и за баку са очеве стране. Тужени је као родитељ функционалан; развио је и одржава топао однос са сином. Тужиља препознаје и одговарајуће реагује на потребе детета, према коме има заштитнички и топао однос, а подржава и његове емотивно блиске односе са оцем и његовом породицом; није забринута када је дете код оца, а преузимање детета се одвија без проблема.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак нижестепених судова да су се, у погледу доприноса туженог издржавању малолетног сина, током три године од доношења претходне пресуде којом је о томе одлучено, промениле околности и стекли услови за повећање издржавања. Одлука о промени износа којим ће тужени доприносити издржавању малолетног сина донета је правилном применом одредаба чл. 160, 162. и 164. Породичног закона.

Правилан је и закључак нижестепених судова да не постоје околности које би упућивале на закључак да би требало изменити претходну пресуду у погледу одлука о вршењу родитељског права и о начину одржавања личних односа туженог са малолетним сином који се одвија без потешкоћа. Околности конкретног случаја и реалне могућности парничних странака, супротно ревизијским наводима, несумњиво указују да се најбољи интерес малолетног сина странака, који подразумева правилно и потпуно сагледавање и подмирење његових физичких, здравствених, образовних, емотивних и материјалних потреба и уважавање значаја његовог породичног окружења и свих његових породичних веза, као основе његовог здравог развоја и социјалне интеграције, остварује управо на начин који је одређен претходно донетом пресудом.

Осталим наводима ревизије понављају се навода који су истицани у жалби против првостепене пресуде, а које је другостепени суд правилно оценио као неосноване и за ту оцену дао јасне и довољне разлоге, које овај суд у свему прихвата.

На основу изложеног, донета је одлука као у изреци применом члана 414. Закона о парничном поступку.

Одлука о трошковима ревизијског поступка из става другог изреке ове пресуде донета је на основу чл. 165. став 1. у вези с чл. 153. став 1. и 154. став 1. ЗПП, с обзиром да тужиља није успела са својом ревизијом а да трошкови одговора на ревизију нису били потребни.

Председник већа-судија
Бранислав Босиљковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић